

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 4 Grudnia r. s. 1825 roku.

N I E M C Y :

Frankfort d. 29 listopada.

(z Monitora Warszawskiego).

Król Jmć Bawarski raczył dnia 11 listopada uwolnić od obowiązków Barona Asbeck, jeneralnego Komisarza, Prezesa Rejencyi niższego Menu i pierwszego Kuratora Uniwersytetu Würzburgskiego, a na wakujące miejsce Dyrektora Izby administracyjney cyrkulu niższego Menu, wezwał Karola Günther, dotychczasowego Dyrektora Rejencyi i nadzwyczajnego Kommissarza ministerjalnego przy Uniwersytecie w Landshut.

Ponieważ edykt konstytucyjny o wolności druku i handlu księgarskiego, w par. 2 stanowi cenzurę tylko dla gazet politycznych, tudzież innych pism peryodycznych, polityce lub statystyce poświęconych, J. K. M. przeto raczył znieść cenzurę w r. 1823 ustanowioną dla pism peryodycznych nie przeznaczonych przedmiotom politycznym, spodziewając się, iż wydawcy tychże pism sami potrafią się zachować w granicach przyzwolitej wolności, będąc mimo tego odpowiedzialnymi.

Z Norymbergi donoszą pod dniem 21 listopada: z Kolumbii i Brezylji coraz więcej zamawiają płótna z południowych Niemiec, tak w sztukach, jako też już w gotowych koszulach, co szczególnie jest ważnem przy znizonych cenach zboża.

Piszą z nad Mozeli pod dniem 17 listopada co następuje: W całym teraźniejszym wieku nie wydarzyło się to, co w tej jesieni, aby wszystkie przedaże wina i zyski tak częsty i szybki obieg odprawiły, a za nim spostrzeżono, że wszystkie miejsca zostały wypróbnione. Można się założyć, iż przeszło 2/3 teraźniejszego winobrania są sprzedane. Kupują jeszcze ciągle, a szczerze zapasy wszelkich win sprzedano przy tej okoliczności za dobrą cenę.

Od brzegów Menu dnia 25 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Duchowieństwo katolickie w parafiach Noerdlingen Hertheim, ogłosiło d. 4 t. m. publicznie następujące podziękowanie: „Nasi protestanccy współchrześcijanie, dali nam w dniu dzisiejszym publiczny i wyraźny dowód przyjaznego szacunku, zostawiwszy nam jednomyślnie kościół swój pod względem warunkami na odbywanie służby Bożej podług obrządku katolickiego. Składając niniejszemu magistratowi protestanckiemu, duchowieństwu i wszystkim protestanckim obywatelom miasta Noerdlingen publiczne podziękowanie, za ten wieczny pomnik ich religijney tolerancji i współchrześcijańskiej wspólnomyślności, i zobowiązując się do wdzięcznych przyjacielskich uczuć i sąsiedzkiego postępowania względem protestanckich współchrześcijan, nie wątpimy na chwilę, że katolicy współbracia, przykładem miasta Noerdlingen powodowani, w podobney tolerancji i w czynach podobnych wytrwając, itakim samym szacunkiem wywzajemniać się będą.“

W Ł O C H Y.

Rzym dnia 13 listopada.

(z Gazety Warszawskiej).

Niedawno panowała znowu niepewność o prawdziwym stanie zdrowia Oyca ś. Nie można i teraz dokładnie o tém donieść, ile że Oyco ś. ze wszystkich otaczających go lekarzy, słucha jednego tylko chirurga Todini, który podczas ostatniego Conclave był jednym ze trzech chirurgów, wyznaczonych do odbywania służby w témże Conclave, i odtąd zjednawszy sobie nieograniczone zaufanie u Oyca ś., jest jedynym przybocznym jego lekarzem.

— Dnia 16. —

(z Monitora Warszawskiego).

Diario donosi o przybyciu do Rzymu margrabiego Laval-Montmorency, brata Ambassadora Francji przy Stolicy apostolskiej.

Dnia 12 listopada Pan Stratford Caning przybył z Lauzanny do Rzymu, i dnia 15 udał się w dalszą drogę do Neapolu, gdzie według Diario di Roma, wsiądzie na fregatę Tetis i uda się do Konstantynopola.

Nawracania pomyślnym skutkiem uwieńczone zostały, osobliwie w tutejszém hospitiu pielgrzymów, w którym przeszło 100 przegranych w r. b. do religii katolickiej przeszło. Czyli w tém miał jakowy udział, znany, teraz tu bawiący, Klemens Brentano niewiadomo; jednak pewna, że tenże nie tylko pokazuje się jako gorliwy około nawracania, ale nawet na listach do siebie adresowanych, ma tytuł „Członka Propagandy“ Po między nawróconemi wielu jest żydów, liczba ich jednak nie jest tak znaczącą, jakby się spodziewać należało po środkach, przeciw temu ludowi przedsięwziętych. Założenie Państwa żydowskiego w północnej Ameryce przez P. Noah projektowane, powszechną tu obudza ciekawość, co jest naturalnym skutkiem postanowień, dotyczących się tego ludu.

Od granic włoskich dnia 17 listopada.

(z Gazety Warszawskiej).

List z Genui pod d. 6 h. m. wyraża: „Kilku oficerów i podoficerów z eskadry, której polecono wyprawę przeciw Trypolu, otrzymało od Króla Jmci nagrody. Dowódca jej, kawaler Savori, dostał 1500 lirów pensyi roczney, a porucznik Mamelli order ś. Łazarza i 1000 lirów pensyi. Stychać, iż eskadra północno-amerykańska ma strzelać do Tunis, z powodu, iż korsarze tunetańscy rozbijali okręty amerykańskie.“

— Dnia 18. —

Wnocy z dnia 27 na 28 z. m. wielkie śniegi spadły w S. Marino, S. Angelo, i przyległych okolicach. Poprzedził mocny wichur, który wiele drzew wyrwał lub obalił, i polom uszkodził.

A N G L I A.

Londyn d. 22 listopada.

(z Gazety Warszawskiej).

Po obrzędzie instalacji nowego lorda prezydenta tutejszej stolicy, nastąpił w przepysznej sali Guildhall, bankiet na dwa tysiące osób, na którym znajdował się Xiążę Sussex, brat Królewski, niektórzy Ministrowie Króla Jmci, posłowie

zagraniczni niderlandzki i portugalski, i osoby najsłynniejsze z miasta Londynu. Sala była pełna dam, bogato ubranych. Chęć dać wyobrażenie tej uczty, przytoczyć tu należy wyszczególnienie potraw, zastawionych na pięciu oddzielnych stołach: 380 waz zupy zółwiowej, 200 waz ponczu, 90 sztuk drobiu rozmaitego, 25 indyków pieczonych, 40 gotowanych w sosie z ostryg, 45 półmisek z zwierzyny, 100 półmisek z bazyliem i kuratw, 50 szynk marynowanych, 36 pasztetów z gołębi, 18 pasztetów francuskich, 42 tortów, 72 ciast sabaudzkich, nie licząc mięs grubego we wszelkim gatunku. Węty odpowiadały tej całej wystawności, i samych ananasów było 140 funtów. W zaproszeniach nie powodowano się duchem stronnictwa: Xiążę *Sussex* rozmawiał z Hrabia *Liverpool*, Pan *Brougham* pił z Panem *Peel*. Wszystkie dawne urazy i przypomnienia utopione w winie. Xiążę *Sussex* mówił tylko o przywiązaniu jego całej dostojnej rodziny do ludu angielskiego.

Pan *Serater*, poseł Buenos-Ayreski, przybył do *Falmouth*, gdzie kilka dni zabawi, a potem uda się do Londynu.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Donoszą z Kalkuty pod d. 2 lipca, że *Munipoore*, stolica prowincji *Kapay* przez wojsko angielskie, bez najmniejszego oporu jest wzięta.

Z *Siera Leone* doszły wiadomości do d. 25 września: iż wielkorządca, generał *Turner*, udał się z małym orszakiem na wysep *Plantain* i zawarł z naczelnikiem tamtejszym umowę, przez którą część wyspy *Jork*, Anglii jest ostateczna, a natomiast Anglii mieszkańcom przeciw pokoleniom nieprzyjacielskim, w głębi wyspy zamieszkałym, obronę przyobiecała. Po zawartej umowie oddali Anglicy zabraną pierwszej wyspę *Plantain*. Powodem do tej umowy była wojna między obydwoma głównymi pokoleniami wschodnią, która handel niewolnikami wielce ułatwiała.

Tęgorocznej wiosny założony został w części wschodniej Londynu instytut, w którym młodzieńcy, poświęcając się studiowaniu, wolne godziny wieczorne z pożytkiem umysłowego wykształcenia przepędzić mogą. Podobny instytut zaprowadzony będzie w części zachodniej miasta, również przez młodych kupców, którzy dla ustalenia go, do wielu znakomitych i majątnych kupców i bankierów po pomoc się udali i w sposób najprzejazniejszy mają takową przyrzeczoną.

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Pomiędzy osobami które się udały do królewskiego jalmużnika, aby otrzymały na Boże Narodzenie udział z dobroczynności Monarchy, znajduje się stara słabowita 82letnia kobieta, siostrzenica sławnego generała *Wolfa*.

Według doniesień z *Limy* z dnia 15 lipca, generał *Rodil*, sławny dzielną i uporną obroną twierdzy *Callao*, przeciw całej połączony lądowej i morskiej sile *Peru* i *Kolumbii*, przywieziony wreszcie do ostateczności, uyrztał się zmuszonym poddać warunki kapitulacji i pisać w tym celu do generała dowodzącego blokadą: „*Callao* dnia 27 czerwca 1825: Osada w *Callao* ma zamiar kapitulować z dowódcą wojsk kolumbijskich i peruwiańskich, pod warunkiem, jeśli jej wolno będzie wyjechać z honorami wojskowymi, i własność swoją tak w gotowiznie, jako też w rzeczach zatrzymać; nadto aby jej wolność osobista zagwarantowana była, i jak najszybsze przewiezienie do Europy; pod temi warunkami generał *Rodil*, dowódca osady ze strony królewskiej, na wydanie twierdzy zezwala. (podp.) *Rodil*.”

Propozycje te posłane zostały natychmiast generałowi *Sucre*, stojącemu na czele znakomitego oddziału wojsk kolumbijskich w *Potosi* w wyższym *Peru*; po niejakiem wahaniu się zostały przez niego odrzucone, z powodu, jak słychać, iż twierdza i tak poddać się musi wkrótce dla braku żywności i chorób pomiędzy osadą. Jednakże

pożniej nieco miały być nanowo rozpoczęte układy między generałem *Rodil* a pólkownikiem *Alvarez*.

Gazeta wychodząca w *Barbados* donosi, że *Hawana* jest blokowana przez 22 francuskie wojenne statki, (pomiędzy którymi znajduje się 5 liniowych okrętów.)

Rząd z *Buenos-Ayres* przesłał kongressowi notę dotyczącą się kongressu generalnego w *Panama*. Ta nota oznajmuje, iż zaimnie się zaprowadzeniem zwierzchności, mającej czuwać nad wszystkimi stanami Ameryki południowej, dla kierowania niemi w tém, co się tyczy ich polityki zewnętrznej, i dla zagodzenia kłótni, któreby między niemi powstać mogły. Rząd czyni uwagę, że mu już podobny plan proponowano, na który nie chciał zezwolić i przydaje, że jego mniemanie w tym względzie nie zmieniło się wcale. Nota kończy się oświadczeniem, iż rząd życzy sobie zachować z innemi krajami przyjacielskie stosunki, i w tym celu podaje kongressowi projekt do prawa, któryby upoważnił władzę wykonawczą: 1) do zawarcia z innemi stanami Ameryki traktatów odpornych dla utrzymania ich niepodległości i traktatów handlowych; 2) do wystąpienia na kongress generalny pełnomocnych ministrów, aby dopełnić celu zamierzonego projektem do prawa.

FRANCYA.

Paryż dnia 23 listopada

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Jeden z Dzienników tutejszych umieścił list Xiążęcia *Aumont*, donoszący, iż przelożył Królowi *Jmci* prośbę, podaną przed kilku miesiącami od wielu kupców, aby handel zagraniczny doznał ułatwienia przez zawarcie traktatów handlowych, gdzie tego potrzeba, i przez utrzymywanie agentów, chociażby tylko dla interesów handlowych.

Dowiadujemy się (pisze *Dziennik Biała Chorać*), że ministrowie angielscy, chcąc namówić Xięcia *Kumberland*, brata króla brytyjskiego, bawiącego teraz w *Londynie* od powrotu swojego z *Francji*, ażeby obrał sobie mieszkanie w *Hannowerze* z całą rodziną swoją. Od wielu lat Xiążę ten mieszkał w *Berlinie*, gdzie pojął za żonę Xiężniczkę *Solms*. Jego nieprzerwany i długi pobyt w krajach obcych nie podobał się mocno anglikom; i można było postrzegać to w czasie ostatniego posiedzenia Parlamentu, na którym różne pociski wymierzone zostały przeciwko temu Xięciu z powodu powiększenia pensji, dla niego, żądanej ze strony rządu. Zapewniają, że Hrabia *Münster* ma zlecenie zachęcić Xięcia *Kumberland* do obrania sobie w *Hannowerze* stałego pobytu. Pan *Münster* jest Ministrem sekretarzem Stanu Króla angielskiego do spraw *Hannoverskich*.

— Dnia 24. —

Król *Jmci* przewodniczył wczora na Radzie Ministrów, na której był także *Delfin*. Znajdowało się oraz kilku członków Rady handlowej.

Lord *Cochrane* przybył do *Boulogne*.

Przeszkoda w żegludze na morzu śródziemnym, pochodząca często z ciszy lub przeciwnych wiatrów, skłoniła kilku anglików do utworzenia towarzystwa, mającego używać statków parowych do ciągnięcia okrętów kupieckich, aby handel z *Gibraltaru* do *Aleksandryi* i innych portów, regularnie mógł się odbywać.

Dowódca morski grecki *Kanaris* przysłał Panu *Laisne de Villevesque* tabakierę, na dowód wdzięczności i szacunku. Tabakiera ta ma prosty napis: *Kanaris* przyjacielowi greków *Laisne de Villevesque*. Oprócz młodego *Kanarisa*, generał *Roche* posłał tutejszemu towarzystwu Przyjaciół greckich dwóch młodych greków, aby kosztem tegoż towarzystwa brali naukę. Jeden z nich ma lat 14 i służył już na okręcie ocy swego, admirała ipsaryjskiego *Apostoli*. Drugi, ma lat 12 i jest synem *Tsamadosa*, który poległ na wyspie

Sphacteria, nie daleko *Navarino*. Matka jego i siostra dostały się w niewolę turecką.

Donieśliśmy (pisze *Dziennik Gwiazda*), iż P. *Hudson-Lowe* jest mianowany wielkorządcą *Ceylanu*. Jedną tylko z gazet angielskich *the Star*, powątpiewała o tym mianowaniu; powtarzamy jednak, iż P. *Hudson-Lowe* jest przeznaczony na ten urząd. Ofiarowano mu najpierw wielkorządztwo w *Antigua*, a potem na *Malcie*, lecz wycofał się od ich przyjęcia. Zostawiono mu do woli urządzić sobie czas i sposób tej podróży; obrał więc drogę lądem przez *Wiedeń* i *Stambuł*. Pan *Hudson-Lowe* jest dotychczas członkiem klubu wojskowego w *Londynie*.

Weteran pisarzy dramatycznych P. *Dessoulines* umarł w *Paryżu*, przeżywszy lat 92.

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Zakończenie mowy Pana de Broé jest następujące: „Mości Panowie, macie sądzić nie szczególne przeświadczenie, lecz ducha tego szeregu artykułów. Nawykli do obrony wszystkich interesów towarzystwa, byliście świadkami w rozmaitych epokach nadużyć piśm periodycznych i niedostateczności zwyczajnego prawodawstwa w tym względzie, i najlepiej czuć możecie całą wagę wysokiej atrybucji, oddającej w ręce wasze policię dzienników. Na stopniu, do którego doszła we *Francji* sztuka pisania, nie ma napadu, któregoby zręczny pisarz w ten sposób osłonić nie umiał, żeby uniknąć kary poprawczej, a zrzucił złe zamierzone. I cóż to będzie, jeżeli mając tysiąc codziennych czytelników, może dowoli przysposabiać, kierować i kazić ich umysły? tak jest, Mości Panowie, prawo roztropnie sobie postąpiło, powierzając wam moc, rozciągającą się dalej niżeli wasza zwyczajna władza. Umieściło lekarstwo obok złego. Złe to jest wielkiem, gdy podkopuje samą podstawę budowy towarzyskiej; a na nieszczęście nie jestże to już zgorszeniem, żeśmy do was skargę zanieść musieli? niechaj teraz wdają się w rozprawę, do tej rzeczy nienależące; niechaj oparliż się o kilka wyroków, których nagana lub pochwała do nas nie należy, opierając się także o złe, które się zastaniało temi pozorami, niech odnowią sławny process, niech się uzbroją najważniejszymi przykładami: Można to uczynić i zapewne z talentem i z większą przyzwrotnością od tej, z którą od trzech miesięcy postępował sobie oskarżony dziennik, lecz powtarzam raz jeszcze, nie należy to do sprawy. Czyliż zapomnimy, że ci poważni pisarze, ci dostojni urzędnicy, których teraz cieni przywołuję, byli przedewszystkiem gorliwymi obrońcami Religii, że jedni żyjąc w wieku religijnym nie lekali się bezbożności, i nie walczyli z nią, drudzy w tych sławnych walkach nie bronili niewzruszonej podstawy wszystkich rzeczy. Czyliż zapomnimy nareszcie, że gdy zjawily się te napady filozoficzne na religię, któregośmy wszystkich zakosztowali owoców, ciż sami urzędnicy najpierwsi stanęli na wyłomie i rozdarli zasłonę, którą się bezbożność pokrywała. Wzywacie ich imion! lecz jeżeli zapytacie się tych szlachetnych wspomnień, które w oczach naszych wiążą dawną magistraturę z nową, czyliż nie zobaczycie, że ich imiona was oskarżają? opieracie się na ich słowach, lecz przeciw sobie zwracacie ich zasady! wzywacie ich za sędziów, lecz oni potępiłi waszych nauczycieli!.. potępiłi ich, i sami wkrótce zginęli zgubnym uniesieni potokiem. Ach Mości Panowie, nie takich to ludzi, jak wy, słowami omamić można, nie tacy to pomieszają ludzi i rzeczy. Powołani przez prawo do sądu, o tym zdradzieckim kierunku, który usiłują dać opinii publicznej, zobaczycie dążność niebezpieczeństwa, bronieć będziecie Religii Stanu, usuniecie próżne pozory, a tak okazecie, że Magistratura francuska nie wyrzekła się szanownego swoich poprzedników dziełstwa.“

Kurier francuski donosi z *Kartageny* (w *Hiszpanii*), że przybył z *Gibraltaru* nowy, królewsko-neapolitański okręt liniowy *Vesuvio*, o 84 ar-

matach, zawijając do portu tamecznego zatonał, osada jednak ocalała została.

Z powodu ostatnich zmian kursu papierów publicznych, dziennik *Etoile*, broniąc ministerium, umieścił następujące uwagi: Powiększenie ilości złota i srebra musi koniecznien zrzucić zażenie jego ceny, względem wszystkich innych towarów, i ten oczywisty skutek miało odkrycie kopalni amerykańskich w XVI i XVII wieku; tu doświadczenie przychodzi na pomoc rozumowaniu. Złoto i srebro, chociaż użyteczne, nie stanowią bogactw narodowych; jako towaru, użycie ich przystoi tylko zbytkowi; jako moneta są tylko środkiem zamiany, a w tym użyciu wartość swoją biorą jedynie z użyteczności swojej jako towar. A tak widzimy że kredyt korzystnie je zastępuje, i gdyby te kruszce nie mogły być służące do pożytecznego użycia lub do zbytku, nie byłyby za monetę wyłane. Cena kruszców zależy więc od ich konsumpcji, i od ich obfitości, uważanej względnie innych towarów. Kraj bogaty ma więcej zbytku, może więc więcej kruszców konsumować; ich obfitość może także upowszechnić się konsumpcją, a zmniejszenie ich ceny nie może być w bezpośrednim stosunku z powiększeniem się ich ilości. Im czynniejszą staje się cyrkulacja, tem więcej potrzebuje monety złotej i srebrnej, zwłaszcza w kraju, gdzie jest ograniczony kredyt publiczny, i tem więcej zmniejsza obfitość tych metallów w ich użyciu. Moneta potrzebna do cyrkulacji krajowej, jest więc prawdziwą konsumpcją złota i srebra; im więcej ich używa, tem więcej ta cyrkulacja towarzystwu kosztuje. Pod tym względem kredyt publiczny, jeżeli nie przewyższa cyrkulacji papierowemi pieniędzmi i jeżeli tylko ścisłym potrzebom zadosyć czyni, jest prawdziwą oszczędnością.“

Paryż dnia 25 listopada.

(z *Korrespondenta Hamburskiego*.)

Gazeta *Memorial Bordelais*, utrzymuje, że w *Madrycie* rozwiązana została Junta radząca, a gazeta *Indicateur*, donosi, że *Xiążę Infantado*, ciągle układa się o wyprowadzenie wojsk z miejsc warownych, i że względem tego miało się już odbyć kilka konferencji. Gazeta zaś *Etoile* uważa te wiadomości za bezzasadne: ponieważ listy z *Madrytu* pod dniem 20 nie o tem nie wzmiankują.

D. 3. Włóśnianie okręgu *Thionville* postrzegli w lesie ciekawe zjawisko powietrzne: światły obłok ognisty przechodził przez horyzont z północy ku południowi, las zdawał się być w płomieniach, wkrótce potem nastąpiła największa ciemność.

Dnia 7 listopada, P. *Pons*, w znaku *Eridanus* postrzegł nowego kometę.

Gazeta *Journal des Debats* zawiera artykuł z *Berlina*, w którym jest rzecz o wielkiej liczbie wojska, utrzymywanego przez *Prussy*.

S Z W A Y C A R Y A.

— Dnia 16 listopada. —

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Dyrektoriat Szwajcaryi udzielił okólnikiem wydanym dnia 5 listopada, rządowi kantonów notę Pośła francuskiego, datowaną w *Berlinie* dnia 23 października. Ta nota objaśnia wiele surowych środków, przedsięwziętych od niejakiego czasu w celu uprzątnienia włocegi, wymagając od podróżnych, rzemieślników i t. p. nietylko pasportów, lecz i zapewnienia wolnego powrotu, co wyrównywa dowodom rodopisu, o które Szwajcaryja nadaremnie dotąd prosiła *Francyję*.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 25 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Pan *Konink*, Minister spraw zagranicznych, będąc w *Amsterdamie*, na balu danym dla Dworu, kiedy najbardziej tańcowano, został ruszony paralizem, i upadł. Zawieziono go natychmiast pojazdem dworskim do palacu jego, a nazajutrz został powtórnie ruszony paralizem, tak dalece, iż

(1)

życie jego byłoby w największym niebezpieczeństwie. Dziś jednak słychać, iż ma się nieco lepiej.

D A N I J A.

Kopenhaga dnia 14 listopada.
(z *Monitora Warszawskiego*).

Przybyłe do królewskiej akademii sztuk, dzieła Thorwaldsena, składają się z ośmiu posągów i dziesięciu płaskorzeźb.

Na początku r. b. niektóre gazety doniosły, że wieśniacy w Irlandyi znaleźli blachę złotą, którą uważano za przykrywkę pucharu. Królewska Kommissya do przechowywania starożytności, po odebraniu jej do Muzeum, przekonała się iż to jest tylko *Brakteat* nadzwyczajny, otoczony ozdobami po bokach, większy od brakteatu Szeffera w Sztokholmie, 3 cale średnicy mający.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Gazeta wenecka umieściła z dzieła chinoyka nazwiskiem *Quang-Kouei-Ching*, obraz statystyczny tego ogromnego Państwa, którego ludność podana przez Pana *Makarthney*, do 335 milionów; wynosi tylko podług wspomnianego dzieła 146 mi-

lionów 180,000. Cały roczny dochód krajowy wynosi 620 milionów 455,000 franków, co jest blisko $\frac{2}{3}$ części dochodu Francyi.

— W skutku zakładu pewnego Lorda admiralicyi angielskiej z trzema kowalami nad *Renem*, kowale ci zrobili 14000 podków we 36 godzinach, przegrali jednak zakład. Lord darował im wygrane pieniądze, lecz wziął ich do służby admiralicyi, i przeznaczył im znaczną płacę.

— Dnia 12 listopada, pokazało się tyle śledzi przy brzegu *Folkstone* w Anglii, iż statki rybackie 3 razy wypłynęły na ich połów, i zawsze mnóstwo ich do miasta sprowadziły.

— W *Dublinie* (w Irlandyi) powołano niedawno pewnego piekarza do policyi, i podług statutu *Wilhelma* skazano go na zapłacenie 5 szylingów kary pieniężnej za to, iż w niedzielę chleb przedawał. Piekarz oświadczył, iż gdyby tego nie robił, musiałby zapłacić 20 szylingów kary pieniężnej według prawa *Jerzego III*, które stanowi taką karę na każdego piekarza, któryby w jakimkolwiek czasie mając chleb w domu, nie chciał go przedawać. Policya dała mu tylko napomnienie.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie od obywatela *Mikołaja Renta* do Skarbu należności 1665 rubli 21 kop. assygnacyjnych, podług postanowienia teraźniejszego nowembra dnia 10 wyszłego, przeznaczony na publiczną sprzedaż nieruchomości tego Renta majątek, w *Borysowskim* powiecie położony, nazywający się *Wołosiewiczze*, zawierający w sobie włościńskich dymów 3, w nich dusz męzkich 13, żeńskich 12, z ziemią uprawną, i sianozęziami; byłem i zabudowaniem; jakowe dymy ocenione 1szy 400 rub., 2gi 600 rub., i 3ci 665 rub. 21 kop. ass.; azatem życzący kupić pomieniony majątek zechcą przybyć do tego Rządu na terminy: 1szy 22, 2gi 23 decembra teraźn. roku, a 3ci ostateczny od dnia wydrukowania w publicznych gazetach i w *Kuryerze Litewskim* ogłoszenia, które w gazetach w stolicach wychodzących później umieszczone będzie; za przybyciem zaś życzących okazane im będą w Rządzie inwentarz sprzedającego się majątku i warunki do targów. Dnia 20 nowembra 1825 roku.

Sekretarz i Kawaler *F. Arcimowicz.*
Powytczyk Zieniewicz.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątnością *Czyżyszki* zwaną niegdyś do dziedzictwa zeszłego *Piotra Kluczewskiego* przynależną w powiecie *Wileńskim* położoną, Dekretami Sądu Ziemskiego Powiatu *Wileń.* na usatysfakcyonowanie kredytorów do teyże majątności pretensye regulujących ustanowiony, po

załatwieniu kwestyów akcesoryynemu stopniowi właściwych, za obwieszczeniem prawnie podanym, do kontynuacyi takowey czynności, w dniu 19 teraźniejszego miesiąca decembra przystąpił, i ażeby strony procedujące odbywaniem produktów zajmowały się zalecił; iżby zatem kredytorowie i pretensorowie z pomienionym majątności szukający satysfakcyi, a także sukcesorowie wyżej wyrażonego *Piotra Kluczewskiego* jeśli gdzie się znajdują, o złożeniu się niniejszego sądownictwa i rozpoczęciu czynności mieli wiadomość, a także, że tenże Sąd w mieście *Wilnie* exystujący, takową konkursową sprawę w następującym miesiącu decembrze teraźn. 1825 roku neodmiennie weźmie do namowy, a na niestawiających ammissyą uzna, przez trzykrotną awizacyą w *Gazecie Sankt-Petersburskich Wiadomości*, i w *Kuryerze Litewskim*, umieszczoną zawiadamia. Roku 1825 miesiąca nowembra 30 dnia.

Adam Dauksza Prez. Gr. Wileń. Exdyw.
Mateusz Seybutt Romanowicz Sędzia Ziem. Wileń. Exdywizor.

Romuald Chrzczonowicz Sędzia Grodz. Ptn Wileń.

3. Wyjeżdża za granicę do Państwa Austriackiego do miasta *Lwowa*, *Wileńska* obywatelka *Barbara Freherowa* z synem swoim po pierwszym mężu *Michałem Gawacynim* na rok jeden, dla wyszukiwania tam funduszów po zmarłym swym mężu *Albrychcie Freherze*.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji.		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Réau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	d. 5 godz.	8 z rana	27 cal.	9,5 lin.	+ 0,5 stopni.		Południowy.		Pochmurno	
	d. 4	— — —	27 —	8,3 —	+ 1 — —		Południowy.		Pochmurno	

Wilno dnia 2 grudnia r. 1825 Roku.

O z b i e g a c h

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci: Krzysztof Cynowicz, Wincenty Kraczkowski, Sawka Szamarchan, Jakób Siemienow, Symon Hryhorjew, Kazimierz Mendelecki, Iwan bez nazwiska, Iwan Wasiljew, i Symon Tomkowicz, powiadali że są poddanymi: Cynowicz wileńskiej gubernii, święciańskiego powiatu, ze wsi Moldzewicz obywatelki Sulistrowskiej; Kraczkowski witebskiej gubernii lepelskiego powiatu, ze wsi Wiesielowa, obywatela Hornowskiego; Szamarchan mohilewskiej gubernii, siemńskiego powiatu, ze wsi Soroczyna, obywatela Zdrojewskiego; Siemienow kałużyńskiej gubernii, maszowskiego powiatu, obywatela odstawnego Majora Iwana Iwanowa Kuplickiego; Hryhorjew nowogrodzkiej gubernii, dworski człowiek obywatela Andrzeja Niewiarowicza; Mendelecki wolińskiej gubernii, owruckiego powiatu, ze wsi Pokalewa, należący do duchownego majątku; Iwan bez nazwiska, kijowskiej gubernii, skwirskiego powiatu, ze wsi Poczayka; Wasiljew mieszczaninem kijowskiej gubernii, radomyńskiego powiatu, z miasteczka Czernobyła; i Tomkowicz nieprawego łoża, urodzony z dziewczki Tomkowiczówny mińskiego powiatu, niedaleko wsi Plebanow; na podstawie Imiennego Najwyższego Ukazu 23 february 1823 roku, uznani za włóczęgów i odesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włóczęgów: Cynowicz wzrostu 2 arsz. 1 wier., twarzy okrągławej, nosa miernego nieco długiego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnobląd, od urodzenia lat 38; Kraczkowski wzrostu 2 arsz., twarzy pełnej okrągławej, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie ciemnobląd, od urodzenia lat 19; Szamarchan wzrostu 2 arsz. 5 wier., twarzy okrągławej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnobląd, na wąsach i brodzie rudych, od urodzenia lat 43; Siemienow wzrostu 2 arsz. 5½ wier., twarzy pełnej okrągławej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnobląd, na wąsach i brodzie rudych, od urodzenia lat 40; Hryhorjew wzrostu 2 arsz. 4 wier., twarzy białej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie światłobląd, od urodzenia lat 38; Mendelecki wzrostu 2 arsz. 4 wier., twarzy ciemnej, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnobląd, od urodzenia lat 35; Iwan bez nazwiska wzrostu 2 arsz. 2 wier., twarzy bladej, nosa podługowatego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnobląd, od urodzenia lat 20; Wasiljew wzrostu 2 arsz. 6 wier., twarzy czerwonej, nosa długiego garbatego, oczu szarych, włosów na głowie i brodzie ciemnych, a na wąsach bląd, od urodzenia lat 40; i Tomkowicz wzrostu 2 arsz. 3 wier., twarzy białej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie światłobląd, kosocki, od urodzenia lat 40; azatem jeśli pomienieni włóczęgi okażą się do kogo należącymi,

aby ten w prośbie o ich powrócenie postąpił podług istotnej mocy pomienionego Ukazu. Dnia 14 nowembra 1825 roku.

Sekretarz i Kawaler F. Arcimowicz.
Powytczyk Zienowicz.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątnością Czyżyszki zwaną niegdyś do dziedzictwa zeszłego Piotra Kluczewskiego przynależną w powiecie Wileńskim położoną, Dekretami Sądu Ziemskiego Powiatu Wileń. na usatysfakcyonowanie kredytorów do teyże majątności pretensye regulujących ustanowiony, po załatwieniu kwestyów akcesoryjnymu stopniowi właściwych, za obwieszczeniem prawnie podanym, do kontynuacyi takowej czynności, w dniu 19 teraźniejszego miesiąca decembra przystąpił, i ażeby strony procedujące odbywaniem produktów zajmowały się zalecił; iżby zatem kredytorowie i pretensorowie z pomienionej majątności szukający satysfakcyi, a takżeo sukcesorowie wyżej wyrażonego Piotra Kluczewskiego jeśli gdzie się naydują, o złożeniu się niniejszego sądownictwa i rozpoczęciu czynności mieli wiadomość, a takżeo, że tenże Sąd w mieście Wilnie exystujący, takową konkursową sprawę w następującym miesiącu decembrze teraźn. 1825 roku nieodmiennie weźmie do namowy, a na niestawiających ammissyą uzna, przez trzykrotną awizacyą w Gazecie Sankt-Petersburskich Wiadomości, i w Kuryerze Litewskim, umieszczoną zawiadamia. Roku 1825 miesiąca nowembra 30 dnia.

Adam Dauksza Prez. Gr. Wileń. Exdyw.
Mateusz Seybutt Romanowicz Sędzia Ziem. Wileń. Exdywizor.

Romuald Chrzczonowicz Sędzia Grodz. Ptu Wileń.

1. Sąd Ziemski Powiatu Wileńskiego zawiadamia Kredytorów i Pretensorów W. Franciszka Rewkowskiego b. Deputata Ptu Oszm. iż Dekret oczwisty w sprawie tychże Kredytorów w dniu 9 następującego mca decembra 1825 r. będzie ogłoszony. Ru 1825 gbra 30 d.
Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

2. Rząd Gubernski Litewsko - Wileński podaje do wiadomości, iż dla publicznej licytacji na dostarczenie odzienia, obuwia i kaydanów, aresztantom posyłającym się do Syberyi, równie odprawującym się wewnątrz Gubernii z jednego do drugiego mieysca, oraz dla nieletnich dzieci dążących za ich rodzicami, naznaczone są terminy 7go, 9go i 11go następującego miesiąca decembra, życzący więc przyjąć na się takowe dostarczenie, zechcą jawnie się do niniejszego Rządu dla licytacji z ewikcyą na pewność niezawodnego dostarczenia, wynoszącą 3,000 rubli asygnacyjnych, w Kancellaryi zaś Rządowej w każdym czasie, widzieć można modele takowego odzienia i warunki do zawarcia kontraktu. Roku 1825go nowembra 23go dnia.

Sowietnik A. Łazarowicz.
Sekretarz J. Sokołowski.
Naczelnik stoła Leonowicz.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie od obywatela Mikołaja Reuta do Skarbu należności 1665 rubli 21 kop. assygnacyynych, podług postanowienia teraźniejszego nowembra dnia 10 wyszłego, przeznaczony na publiczną sprzedaż nieruchomy tego Reuta majątek, w Borysowskim powiecie położony, nazywający się Wołosiewiczze, zawierający w sobie włościańskich dymów 3, w nich dusz męzkich 13, żeńskich 12, z ziemią uprawną, i sianożęciami; bydlęm i zabudowaniem; jakowe dymy ocenione 1szy 400 rub., 2gi 600 rub., i 3ci 665 rub. 21 kop. ass.; azatem życzący kupić pomieniony majątek zechcą przybyć do tego Rządu na terminy: 1szy 22, 2gi 25 decembra teraźn. roku, a 3ci ostateczny od dnia wydrukowania w publicznych gazetach i w Kuryerze Litewskim ogłoszenia, które w gazetach w stolicach wychodzących później umieszczone będzie; za przybyciem zaś życzących okazane im będą w Rządzie inwentarz sprzedającego się majątku i warunki do targow. Dnia 20 nowembra 1825 roku.

Sekretarz i Kawaler F. Arcimowicz.
Powytczyk Zieniewicz.

2. ALEXANDER Pierwszy IMPERATOR Samowładnacy Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Ignacemu Hutorowiczowi Łowczycowi w stopniu zeszłego Antoniego Hutorowicza, Marcinowi Janiszewskiemu Prezydentowi Sądów Granicznych Pttu Wileyskiego, Ignacemu Bohdanowiczowi Sędziemu 1go Departamentu Gubernii Mińskiej, Kazimierzowi Oskierce Prezydentowi Sądów Granicznych Pttu Wileyskiego, Teofilowi Wołłowiczowi Podkomorzance w asystencji opieki, Jackowi Ludwikowi i Alexandrowi braciom, Annie in voto Girynowej i Karolinie siostram Hutorowiczom Sukcessorom zeszłej Małgorzaty Hutorowiczowej, Franciszce Szymkowiczowej Sędziny Gran. Wileyskiej w asystencji właściwej, Michałowi Legowiczowi, Barbarze z Oskierków Rodziewiczowej Podkomorzyny Pttu Borysowskiego, Eliaszowi Lewickiemu Adwokatowi subselliów Wileńskich, Paszkiewiczowi Profesorowi, Teressie z Oskierków Chominskiej Chorażyny Zawileyskiej w asystencji Opieki, Janowi Downarowi, Teodozyi z Mikulskich Oskierczyney Marszałkowej Pttu Wileyskiego, Szklennikowi w stopniu zeszłego Felkerzamba, Urbanowi Pieślakowi, Izabelli Laudziance, Janowi Kwiatkowskiemu Doktorowi Wileyskiemu, Leonardowi Buczyńskiemu, Kazimierzowi i Wiktorii z Janowskich Skrzetuskim; WWOO. Bernardynom klasztoru Budławskiego; WWPP. Benedyktynkom klasztoru Wileńskiego, szpitalowi Wileńskiemu Dzieciątka Jezus, szpitalowi Wileńskiemu chorych, JX. Symonowi Tracewskiemu Prałatowi katedry Minskiej Altaryście Głębookiemu, JX. Gince Proboszczowi Wołkołatskiemu, Xdzu Symonowi Gędźwille Proboszczowi Dunilowickiemu, XX. Dominikanom klasztoru Dunilowickiego, Skrzetuskim Sukcessorom zeszłej Franciszki z Janowskich Skrzetuskiej, Marcinowi i Tekli z Buynickich Wołskim Assesorem Sądu Niższego Borysowskiego, Sukcessorom zeszłej Szambellanowej Buynickiej, oraz dalszym wszystkim Kredytorom i Preten-

sorom pozew przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w miasteczku Budławiu skutkiem Remissy Sądu Ziemskiego Wileyskiego sędzić się mający, z instancyi Urodzonego Jana Oskierki b. Marszałka Pttu Wileyskiego mniając i do zapisanego oświadczenia, wyniesionych pozwow, i naostatek zapadłego w roku idącym 1825 oktobra 19 dnia Remissyynego Dekretu odwołując się a w szczególności wynosi się oto: iż żalujący po zeyściu swoich Antecessorow skutkiem postanowionego działu między bracią, dostawszy na część swoją majątki Budław, Zosin i Wierebje w Wileyskim Powiecie położone, ile obrócił starania ku ulepszeniu o nich, tyle zarazem miał na nayspierwszym względzie, aby należności Kredytorow z ufnością w ręku Delatora złożone, odebrały zadość uczynienie, lecz te wszystkie zabiegi z powodu zwiększającego się niedostatku pieniędzy wsteczny biorąc obrót, z ciągiem czasu nietylko że nieziściły dobrych chęci żalcego, ale nadto wywiązały dotkliwszą następność: opłata albowiem długów antecessorskich, zapomoga włościan, nakład każdoroczny na urządzenie ekonomiczne, były to pierwsze przyczyny nowego odłożenia się, a dołączone do tych praktykowane ciągle od lat kilku nieurodzaje, coraz bardziej obarczały masę funduszu, którą nakoniec ochraniając żalcy od ogólnej rozraty przez pozyskane dekreta i zajęcie w tradycyą spełnić się mogącą, był zagniony szukać Remissy na Sąd Taxatorsko Exdywizorski dla jednoczasowej ze wszystkimi WW. Kredytorami rozprawy w zamiarze jakim powoławszy wszystkich przez zapozwy przed Sąd Ziemski Wileyski powodem położenia dóbr w jednym powiecie, roku dopiero idącego oktobra 19 dnia uzyskał Remisję Taxę i Exdywizyą wieczystą determinującą, przewodnictwem której w terminie zakreślonym, gdy Sąd Exdywizorski na rozdział funduszu odłożonych do miasteczka Budławia zebrał się, żalcy ze swej strony widzi siebie obowiązany do powtórnego zaadcytowania wszystkich obżalanych Wierzycieli i Pretensorów, oraz wzwania do stałości dla przyjęcia satysfakcyi w miarę każdemu przychodzącej należności; zarazem też aby akuratnie obliczył się, znajduje nieodbitą potrzebę w pierwiastkowym przyysciu nietylko żądać skomportowania opisow służących obżalnym Wierzycielom i Pretensorom, ale nadto z obżalną Podkomorzyną Rodziewiczową tradycyyną Possesorką majątności Zosina prosić obliczenia się z pobieranych intrat na rzecz summy dekretem sązoney, ku czemu zmierzając przychodzi do Sądu Exdywizorskiego i prosi nadewszystko, inwentacyi dokładney dóbr Budławia, Zosina i Wiereb-jow na taxę poświęconych sporządzenia i tych w stosunek Dekretu Remissyynego dostateczny fundusz posiadającemu w administracyą oddania, na utrzymanie żalcego dworu i sług, oraz plenipotentu massy funduszu przeznaczenia, komportacyi po wszystkich Kredytorach i Pretensorach na dwu niedzielną persystencyą do kancelaryi Ziemskiej Wileyskiej uznania, i do stałości przez trzykrotną awizacyą Kurjera Litewskiego wezwania, terminu powtórnego zjazdu w nayszybszym czasie zakreślenia, obżalowanej Rodziewiczowej iżby do-

stateczny wybor intrat z folwarku Zosina przyniosła i obliczyła się nakazania, z resztą decydowania tego co z natury interesu w akcesoryjnym przyściu wypadać będzie, salva melioratione żałoby.

Roku 1825 nowembra 14 dnia. Woźny świadczę iż tego autentycznego pozwu kopije z onym zgodne od instancyi JW. Jana Oskierki Marszałka Pttu Wileyskiego po JWW. i WW. oraz Duchownych powynaszane mianowicie: po Teresę z Oskierków Chominskę Chorążynę Zawileyską, Frazimierza Oskierkę Prezydenta Sądów Gran. Pttu Wileyskiego, Barbarę z Oskierków Rodziewiczową Podkomorzynę Pttu Borysowskiego, Teodozję z Mikulskich Oskierczynę Eliasza Lewickiego, Jana Kwiatkowskiego ich Plenipotentowi Wmu Onufremu Oziębłowskiemu, po Ignacego Hutorowicza Łowczyca, Franciszkę Szymkiewiczową Sędzię, Xdza Symona Tracewskiego Prałata Katedry Minskiej, W. Antoniemu Kowerskiemu Plenipotentowi, po Michała Legowicza, Xięży Dominikanów Duniłowickich Xdza Symona Gędźwile Plebana Duniłowickiego, W. Janowi Wyszomirskiemu Plenipotentowi, po Sukcessorów Małgorzaty Hutorowiczowej, WWO. Bernardynów konwentu Budławskiego, W. Wincentemu Borsukowi Plenipotentowi oczewisto w ręce na Sądach popodawałem, a zaś JWW. i WW. Izabelli Laudziance, Wincentemu Szklewnikowi w stopniu Felkerzambow, Xdzu Bazylemu Gince Plebanowi Wokołatskiemu, Marcinowi Janiszewskiemu Prezydentowi Sądów Gran. Pttu Wileyskiego, Maciejowi i Tekli z Buyhičkih Wolskim b. Assesorem, Kazimierzowi i Wiktorji z Janowskich Skrzetuskim, toż sukcessorem Franciszki z Janowskich Skrzetuskim, Teofilu Wollowiczównie, Paszkiewiczowi Professorowi, Urbanowi Pieślakowi, Leonardowi Buczynskiemu, Jarowi Downarowi, WWPP. Benedyktynkom klasztoru Wileńskiego, Szpitalowi Wileńskiemu Dzieciątka Jezus, Szpitalowi Wileńskiemu chorych; do drzwi Sądowych w mieście Budławiu przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w miasteczku Budławiu skutkiem Remissy Sądu Ziemskiego Wileyskiego exystujący, przybiłem i do stannosci przez trzykrotną awizacyą Kurjera Litewskiego wszystkich Kredytorów i Pretensorów wezwałem.

Jan Dunin Siemaszko Woźny Ziem. Pttu Wileyskiego i Exdywizorski.

Roku 1825 nowembra 14 dnia. Przedemną niżej podpisanym urzędnikiem, stawając osobiście JP. Woźny w górze wyrażony kwit relacyjny podanego pozwu urzędownie zeznał. Świadczę Stanisław Świętorzecki Sędzia Z.P.W.

Takowy Pozew wolno drukować Dnia 27 listopada 1825 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział dóbr JW. Jana Oskierki b. Marszałka Pttu Wileyskiego Dekretem Remissyjnym Sądu Ziemskiego tegoż powiatu dnia 19 oktobra idącego 1825 roku nastalym wyznaczony, w terminie przez tenże wyrok zakreślonym do miasteczka Budławia w Mińskiej Gubernii w po-

wiecie Wileyskim sytuowanego zjechał, czynność sobie przyporuczoną rozpoczął; a załatwiwszy między stronami akcesoryjne kwestye, komportacyą tak na debitorze jako też na wszystkich kredytorach uznał i oną złożyć dnia 3 decembra terażniejszego roku do Kancellaryi Ziemskiej Wileyskiej na cztero-niedzielną persystencyą zalecił; po czém rozprawę oczewistą dnia 4go januaryi nastąpnego 1826 roku w tymże samym miasteczku Budławiu napocząc zadeklarowawszy, wszystkich kredytorów przez niniejszą awizacyą o tém zawiadamia, skutkiem czego ażeby w pomienionym terminie ciż kredytorowie z dopominkami swojemi do masy funduszu JW. Oskierki Marszałka regulującymi się przychodzili, pod utratą rzeczy obowiązują. Działo się w Budławiu 1825 roku dnia 16 nowembra.

Stanisław Świętorzecki Prezydujący Exdywizor.

Ignacy Jaźwiński P. Z. P. Wiley.

Justyn Chomski P. Z. P. Wiley. Exdywizor.

Marcin Bądzkiewicz Exdywizorski Regent.

3 Wileński Rzymsko-Katolicki Konsystorz w sprawie UUnych Jerzego i Brygidy z Rudnickich Niepokoyczyckich Podkomorstwa powiatu bobruyskiego, początkowie w Konsystorzu Rzymsko-Katolickim Mińskim o nieważność małżeństwa prowadzoney, a następnie za rozrządzeniem Rzymsko-Katolickiego Duchownego kolegium od dnia 9 grudnia 1824 do Konsystorza tutejszego na rewizyą odesłaney, postanowił z powodu niejawienia się dotąd pozwaney Brygidy Niepokoyczyckiej i nieświadomego miejsca jej pobytu, umieścić trzykrotne wezwanie w wiadomościach St. Petersburskich i w Kurjerze Litewskim, oraz zapowiedzieć teyże Niepokoyczyckiej; że jeśli w przeciągu półrocznego terminu od daty pierwszego zamieszczenia w Gazetach nienczyniła żadnego zgłoszenia do Sądu Konsystorza niniejszego przez siebie lub prawnie umocowanego, w takim razie dzieło UUnych Niepokoyczyckich, chociażby pod zaoczność pozwaney w asystencyi i zastępstwie przysięgłego obrońcy zostanie doprowadzone do ostatecznego wyroku.

Assesor Kanonik Wileń. X. Piotr. Cybowicz

Sekretarz Wincenty Stefanowski Radca Honorowy.

3. W rozbiórze dzieła konkursowego nieletniego Sieńkiewicza pod sprawą opieki działającego z wierzycielami jego oycy, Sąd Ziemski Trocki Dekretem w roku terażniejszym listopada 20 zapadłym, termin normalny wzięcia do namowy dzień 15 grudnia bieżącego roku naznaczył, w jakowym czasie gdyby strony mające stosunki do funduszów zeszłego Sieńkiewicza Chorążego jawiły się, pod upadkiem rzeczy zastrzega.

Andrzej Podbereski Sędzia Ziemski Trocki Prezydujący.

Leonard Zyliński Sędzia Ziemski.

Adam Strawiński Pisarz Ziemski.

Hieronim Staniewicz Rejent.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Sukcessorom Alexandra Popowego i Iwana Maybordy winnym do odpowiedzi powodem wybycia majątku Hałubowiny w Gubern. Połtawskiej Ptcie Kremienczuckim położonego, toż Sukcessorom ś. p. Piotra Bardakowego Generał Leytnanta i Kawalera, niewiadomo gdzie mieszkającym, i z imion niewiadomym, pozew przed Sąd Główny Miński 2go Departamentu, z powództwa Ur. Wincentego Jabłonskiego, przy odwołaniu się do Ukazu Rządzącego Senatu Ogólnego Zebrania w roku idącym 1825 julii 20 za N. 3605 do Sądu Głłgo 2go Depart. nadesłanego oto: nieżyjący dopiero Józef Harasimowicz antecessor żalگو, w zamiarze usatysfakcyonowania swych Wierzyteli i Pretensorow, uwolnienia oraz od napastnych dopominkow swego funduszu, niemniej pozyskania summ sobie należnych, znalazłszy się w konieczności rozliczyć się w Sądzie Exdywizorskim, na ten przedmiot zapowiedział exdywizyą; wszakże gdy na dekrete Sądu Głłgo nie znalazł zaskutecznienia swych żądań, przeniósł przeto skargę do Rządzącego Senatu, w jakowym porządku, Rządzącego Senatu Ogólne Zebranie dozwoliło exdywizyi nadając moc rozliczenia się ze wszystkimi Kredytorami i Pretensorami w teyże Exdywizyi, a tym powodem dozwolono rozliczyć się i z obżalnymi Sukcessorami Bardakowa, Alexandra Popowego i Iwana Maybordy stopień ich reprezentującymi. Lecz że ani imiona ani też nazwiska obżalnych Sukcessorów Bardakowa, Alexandra Popowego, i Iwana Maybordy nie są wiadome, ani też gdzieby mieszkali nie można powziąć informacji, dla tego, przez niniejszy szczególny pozew i Moskiewską i Wileńską Gazetę, powołując obżalnych do rozprawy, zakłada prośby. Taxy i Exdywizye na fundusze po ś. p. Józefie Harasimowiczu pozostałe uznania, uczynić rozrachunek między Sukcessorami Alexandra Popowa, Iwana Maybordy i Piotra Bardakowego mocą Ukazu Ogólnego Zebrania żalującym stopień Józefa Harasimowicza reprezentującym, dozwolenia. Summ jakże należnymi bydy się okaza, tych na funduszach obżalnych wskazania, i zajęć ogólne fundusze po tychże Bardakowym, Maybordzie i Popowym spadłe gdzieby się okazały, w razie nieopłaty summ zliczyć się mających nadania prawa. Przepisania prawideł Sądowi Exdywizor. właściwych, zaskutecznienia oraz prośb udzielnemi pozwami objętych, i przez zmarłego Harasimowicza wynaszanych.

Roku 1825 gbra 6 dnia, woźny niżej podpisany zeznaje, iż tego Pozwu kopią z autentyką zgodną w sprawie W. Wincentego Jabłonskiego przed Sąd Główny Miński 2 Departamentu sukcessorom Piotra Bardakowa Jenerał Leytnanta i Kawalera, Alexandra Popowego i Iwana Maybordy, niewiadomym z imion i nazwisk, tudzież gdzieby mieszkali niemogąc powziąć wiadomości, do drzwi Sądu Głłw. Miń. 2go Departamentu przybiłem: Tadeusz Piekarski Woźny Z. Ptu Miń.

Roku 1825 mca gbra 19 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Mińskiego stawając osobiście JP. Woźny wyżej wyrażony, takową relacją podanego Pozwu zeznał, i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i

zeznań własną ręką podpisał: przyjąłem, i że jest w księgach świadczę Leonard Bartoszewicz Z. P. M. Regent.

Wypis z ksiąg Ziemskich potocznych Powiatu Mińskiego.

Roku 1825 miesiąca nowembra 19 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Miń stanawszy osobiście JP. Woźny niżej wyrażony relacją podanego Pozwu zeznał, i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, które wyrazy takowe: Roku 1825 nowembra 6 dnia. Woźny niżej podpisany zeznaje, iż tego Pozwu kopią z autentyką zgodną w sprawie W. Wincentego Jabłonskiego, przed Sąd Główny Miński 2go Departamentu sukcessorom Piotra Bardakowa Jenerał. Lentenanta i Kawalera, Alexandra Popowego i Iwana Maybordy, niewiadomym z imion i nazwisk tudzież gdzieby mieszkali niemogąc powziąć wiadomości do drzwi Sądu Głłw. Miń. 2go Departamentu przybiłem u tey relacji podpis Woźnego takowy Tadeusz Piekarski Woźny Ziemski Powiatu Mińskiego. Jakowa relacja po zeznaniu JP. Woźnego jest do ksiąg Ziem. potocznych Ptu Mińskiego wpisana, z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż powiatu i teyże daty stronie rekwirującej jest wydan.

Zgodno z księgami Leonard Bartaszewicz Ziem. Ptu Mińskiego Regent. N. 319.

Wolno drukować dnia 27 listopada 1825 roku. Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

2. Kommissya za Naywyższym rozkazem ustanowiona, dla odkrycia nadużyciow i nieporządkow w przychodach i rozchodach miasta Wilna, stosownie do nastaley w dniu 19 terażniejszego miesiąca nowembra rezolucyi, wzywa Sukcessorów ś. p. Jana Kamińskiego b. Radnego dla wysłuchania Dekretu, z obliczenia Członkow Rady mieyskiej Wileńskiej nastalego, ażeby ci w przeciągu miesięcy 3ch do Kommissyi mającey Sądownictwo w mieście Wilnie w domu W. Regenta Rewkowskiego jawili się. W przeciwnym zdarzeniu skutki Dekretu swojego wykłować zaleci. Datt. 1825 nowembra 20 dnia.

Zastępujący mieysce Prezydenta Kommissarz L. Czarnowski.

Sekretarz Kommissyi Eleutery Kamieński.

3. W drukarni XX. Missyonarzów przy kościele ś. Kazimierza, wyszło z druku nowe dzieło pod tytułem: Historia początku i postępow poezyi w rozmaitych jej rodzajach, z francuzkiego na polski język przełożone przez A. J. Jurkowskiego. Cena egzemplarza złotych polskich dwa.

Można tego dzieła dostać w teyże drukarni XX. Missyonarzów, w księgarniach PP. Zawadzkiego i Morica, oraz w Redakcyi Kurjera Litewskiego. Wilno d. 21 listopada 1825 r.

Wolno drukować dnia 21 listopada 1825 roku Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

2. Wyjeżdża za granicę do Państwa Austriackiego do miasta Lwowa, Wileńska obywatelka Barbara Freherowa z synem swoim po pierwszym mężu Michałem Gawacynim na rok jeden, dla wyszukiwania tam funduszw po zmarłym swym mężu Albrychcie Freherze.